

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 84

гр. Враца, 20.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Пенка П. П.а

като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно частно гражданско дело № 20231400500081 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.274 и сл.вр. чл.539, ал.2 ГПК.

Образувано е по *въззивна частна жалба вх.№ 10/03.01.2023 г.* на М. О. Н., ЕГН *****, с адрес: гр.***, против Определение № 1543/29.12.2022 г. на Районен съд-Козлодуй, с което на основание чл.233 ГПК е прекратено производството по гр.д.№ 1483/2022 г. по описа на същия съд, поради отказ от иска.

В жалбата се поддържа, че атакуваното определение е незаконосъобразно, поради което се иска отмяната му и връщане на делото на РС-Козлодуй за продължаване на съдопроизводствените действия.

Посочва се, че делото е образувано по молба с правно основание чл.127, ал.1 СК на М. О. Н. и М. И. П., като родители на малолетното дете И. М. П.. Навеждат се доводи, че образуваното производство е такова по спорна съдебна администрация и в рамките на същото съдът следи служебно за интересите на детето. Сочи се, че с оглед тази специфика на производството, същото не може да бъде прекратено поради отказ от иска, тъй като такъв не е предявяван и М. И. П. няма качеството на ищец в процеса. Развиват се и съображения, че след като жалбоподателката не е дала съгласие за прекратяване на производството, дори и вече да не е налице постигнато споразумение, съдът дължи произнасяне по молбата по реда на чл.127, ал.2 СК. В подкрепа на наведените доводи се извършва позоваване на практика на ВКС на РБ.

В срока по чл.276, ал.1 ГПК е постъпил *отговор вх.№ 982/23.01.2023 г.* от М. И. П., ЕГН *****, с адрес: гр.***, чрез процесуалния му представител адв.Х. П., с който се изразява становище за неоснователност на частната жалба и се иска обжалваното определение да бъде потвърдено.

Навеждат се доводи, че РС-Козлодуй е бил сезиран с молба за

одобряване на постигнато споразумение между М. Н. и М. П. и е било образувано производство по реда на чл.127, ал.1 СК, в рамките на което съдът има задължение единствено да провери дали са защитени интересите на детето И. П.. Тази преценка касае съответствието на споразумението със закона и в случай, че няма погазване на правата на детето, съдът постановява решение, с което одобрява споразумението. Посочва се, че при подготовката на делото се следи единствено за редовността на молбата, след което се насрочва съдебно заседание без размяна на книжа. Развиват се съображения за разликите с производството по чл.127, ал.2 СК, в което съдът събира доказателства и извършва преценка на всички обстоятелства, касаещи родителските и възпитателските качества на страните. Изтъква се, че в случая районният съд правилно е прекратил производството по делото, тъй като с изрична молба молителят М. П. е заявил липса на съгласие по въпросите, за които е представено споразумение, с което съдът е уведомен, че не е налице основната предпоставка за продължаване на производството по чл.127, ал.1 СК, а именно – постигането на съгласие между родителите. Посочва се, че цитираната от жалбоподателката съдебна практика е неотнормативна към настоящия случай.

Частната жалба е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес, в рамките на законоустановения срок по чл.275, ал.1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт по смисъла на чл.274, ал.1, т.1 и т.2 вр. чл.539, ал.2 ГПК.

За да се произнесе по основателността на жалбата, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Козлодуй е сезиран с молба на М. О. Н. и М. И. П., като родители на малолетното дете И. М. П., с която се иска да бъде одобрено постигнато помежду им споразумение относно упражняването на родителските права, режим на лични отношения и издръжка по отношение на детето. Въз основа на подадената молба е образувано гр.д.№ 1483/2022 г. по описа на същия съд и с Определение № 1402/25.11.2022 г. районният съд е насрочил делото в открито съдебно заседание.

Преди заседанието е постъпила молба от М. И. П., с която заявява, че не поддържа приложения проект на споразумение и не желае утвърждаването му от съда, както и че оттегля пълномощните на досегашните адвокати и желае да бъде представляван от адв.Х. П.. Моли с оглед волеизявлението, че не поддържа споразумението, производството по делото да бъде прекратено.

С обжалваното Определение № 1543/29.12.2022 г. РС-Козлодуй е приел, че с подадената молба се прави отказ от предявения иск, поради което съдебното производство следва да бъде прекратено на основание чл.233 ГПК.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд правилно е прекратил съдебното производство, но при неправилно посочено правно основание.

Производството по чл.127, ал.1 СК за утвърждаване на споразумение между родителите относно местоживеенето на детето им, упражняването на

родителските права, личните отношения с него и издръжката му по своя характер е едностранно производство по безспорна съдебна администрация, а не такова по спорна съдебна администрация, както неправилно се поддържа в частната жалба. Доколкото не е предвидено друго, в това производство се прилагат общите правила на охранителните производства, уредени в ГПК. При изричното волеизявление на един от родителите, че не поддържа споразумението, същото подлежи на прекратяване на основание чл.539, ал.1, т.1 ГПК. Това е така, тъй като законът изисква съгласие и на двамата родители, което трябва да бъде налице не само към момента на подаване на молбата за одобряване на споразумението, но и към момента на постановяване на крайния за производството съдебен акт. Когато един от родителите промени становището си и се откаже от споразумението, независимо от причината за това, производството по делото не може да продължи законосъобразно. Ето защо оттеглянето на искането за одобряване на споразумението дори и само от един от молителите има за последица прекратяване на производството, тъй като е очевидно, че липсва изискуемото от закона съгласие на двамата родители. В този смисъл – вж Определение № 257 от 09.05.2014 г. на ВКС по ч.гр.д.№ 1634/2014 г., I г.о., ГК, постановено в рамките на аналогичното по характер производство за развод по взаимно съгласие.

Не могат да бъдат възприети изложените в частната жалба доводи, че производството не е трябвало да бъде прекратявано, а е следвало да продължи по реда на чл.127, ал.2 СК. Последното по своя характер е такова по спорна съдебна администрация и подлежи на разглеждане по общия исков ред. Преминаването от охранително производство към исково производство в рамките на образуваното охранително производство е недопустимо. Това е така, тъй като липсата на съгласие по постигнатото споразумение означава, че между двамата родители възниква правен спор, а наличието на такъв е пречка за развитието на охранителното производство – арг.чл.536, ал.1, т.2 ГПК.

При изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че частната жалба следва да бъде оставена без уважение и следва да бъде потвърдено обжалваното прекратително определение, но с корекция на посоченото основание за прекратяване, а именно – вместо на основание чл.233 ГПК да се счита, че производството е прекратено на основание чл.539, ал.1, т.1 ГПК.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1543/29.12.2022 г. на Районен съд-Козлодуй, с което е прекратено производството по гр.д.№ 1483/2022 г. по описа на същия съд, с корекция на посоченото основание за прекратяване, а именно – вместо на основание чл.233 ГПК да се счита, че производството е прекратено на основание чл.539, ал.1, т.1 ГПК.

Определението подлежи на обжалване в условията на чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК пред ВКС на РБ с частна жалба в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____